

MORTEN MODIN
DE UØNSKEDE

FORORD

Kongegaarden blev opført i 1761 og har fungeret som overnatningssted for royale spidser som Kong Christian 7., Dronning Caroline Mathilde og Johann Friedrich Struensee. Bygningen besidder stadig arkitektoniske, rokokoinspirerede spor fra 1700-tallet med både alkove, kongeværelse og udsmykninger.

I dag er Kongegaarden en kunsthall med skiftende udstillinger, koncerter og en samling med over 7000 værker af den tyskfødte kunstner Harald Isenstein (1898 -1980), der er kendt for sine utallige buster af berømt heder som Albert Einstein, Dronning Magrethe II, Käthe Kollwitz, Karen Blixen og mange flere.

I vores bestræbelser på at udvikle de historiske rammer til en professionel drevet udstillingsplatform med eksperimenterende og kontekstuel samtidskunst inviterede vi billedkunstneren Morten Modin til at skabe en stedspecifik soloudstilling, der skulle skabe bindeled mellem den 250 år gamle købmandsgårds historie, den permanente Isensteinsamling og den professionelle samtidskunst.

Den invitation har vi ikke fortrudt.

Henrik Broch-Lips
Leder af Kunsthall Kongegaarden

UDFLYDENDE OG FLERTYDIGE STRUKTURER

*Af Henrik Broch-Lips
cand.mag. i kunsthistorie*

Morten Modin (f. 1981) tog i 2014 afgang fra Det Kongelige Danske Kunstakademi. I sin kunstpraksis ser han menneskets forandring i takt med den teknologiske udvikling og frembringer subtile spørgsmål om identitet, oplevelse og virkelighed. Han lader menneske, data og materiale flyde sammen i nye, konkrete værkformer, der ofte er stedsspecifikke, midlertidige og grænseløse.

Morten Modin eksperimenterer ført og fremmest med skulpturelle undersøgelser i det udvidede felt og benytter mange forskellige materialer, metoder og værktøjer. Dog er printeren hans foretrukne værktøj, og langt de fleste udstillede værker har været gennem en digital proces og er enten produceret med 3D-printer eller CNC-fræser.

Endnu ser man sjældent printede skulpturer på museer og gallerier, selv om den digitale printteknologi for længst er blevet accepteret blandt kunsthaglige. Kunstnere bruger oftest prints til prototyper eller modeller, som siden bliver bearbejdet, slebet og støbt i klassiske materialer som gips, bronze, aluminium og plast.

I modsætning hertil gør Morten Modin sin råskitse eller selve fræsningen til et selvstændigt, autonomt værk, som han kan udskrive i én eller flere kopier. De printede former er ikke nødvendigvis perfekte i sig selv, men er tværtimod bevidst behæftet med fejl og mangler.

Frosset i tid fremstår de som antydninger af et objekt, et sted eller en begivenhed - en slags visuel hvisken. Selv omtaler han sine trykte skulpturer som tredimensionelle skygger.

Morten Modins utraditionelle skulpturer er således udflydende, flertydige og ofte uafsluttede strukturer, som han installerer i ophobninger, der ofte bliver spredt over det meste af udstillingsgulvet.

Materiale-mæssigt og kontekstuelt relaterer værkerne sig til stedet, historien og arkitekturen og går ofte i forbindelse med verden og publikum.

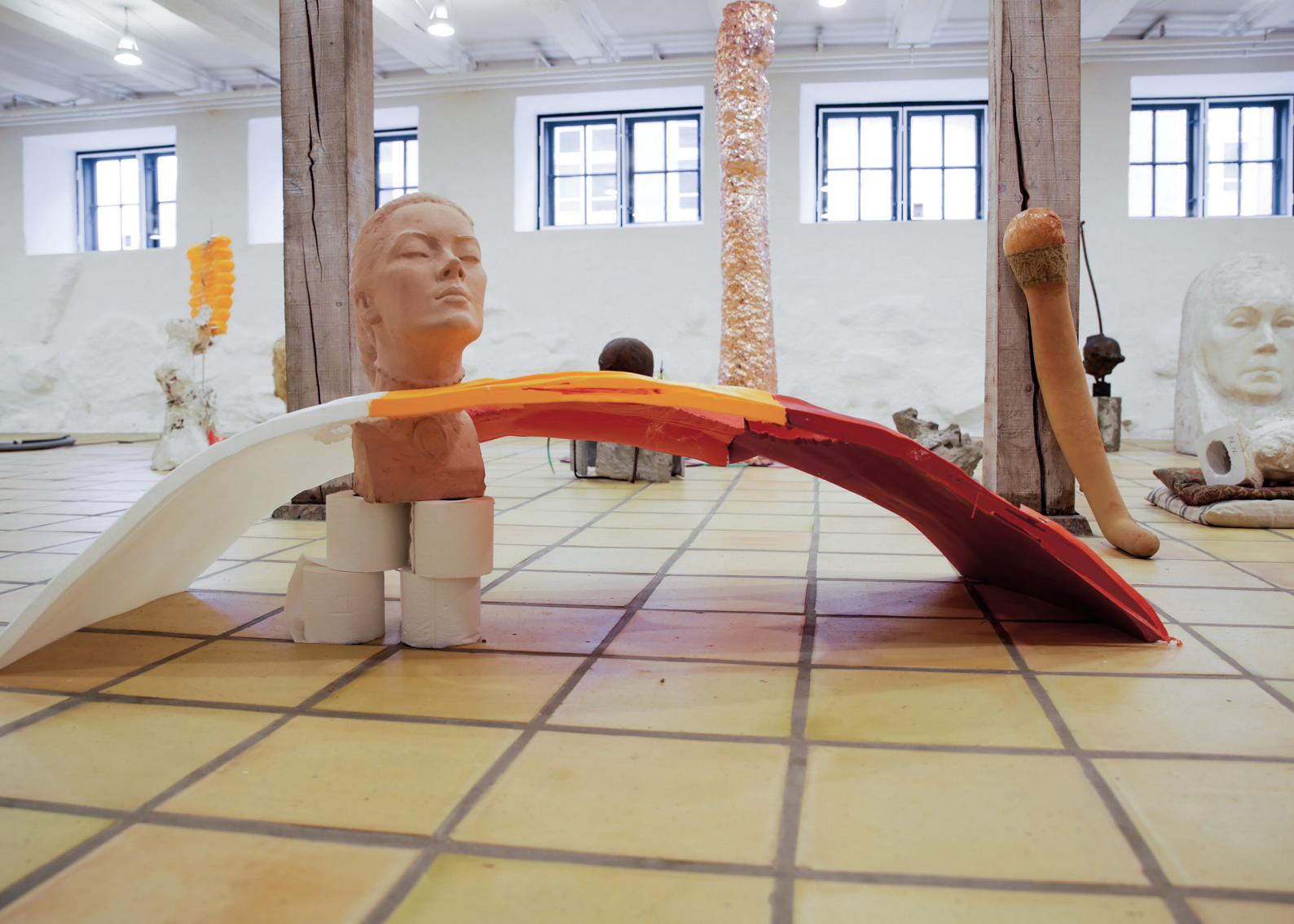
Udstillingen DE UØNSKEDE i Kunsthal Kongegaarden er ingen undtagelse.

Hestehale og nogen mannequin

I det rå udstillingsrum i niveau 0 lader Morten Modin sit publikum møde et syret og forunderligt, skulpturelt landskab. Den 39-årige kunstner er dykket ned i Kongegaardens Isensteinsamling og personligt udvalgt mere end 50 år gamle buster, som han modigt og konsekvent har sat sammen med egne værker og fundne objekter til en kunstnerisk totalinstallation.

De mange bemærkelsesværdige ophobninger og overraskende sammenstillinger giver nyt liv til den franske digter Lautréamonts berømte, og nu over 150 år gamle, definition på en ny slags skønhed: "Smuk som det tilfældige møde på et dissektionsbord mellem en symaskine og en paraply".¹

På en pude på gulvet ser vi for eksempel en Isenstein-buste af den svenske læge Göran Lundh i selskab med Morten Modin selv som en lille spøgelseslignende figur, en nøgen mannequin, der ligger livløs på gulvet.

I en opstilling i en tremmevogn på hjul er kunstnerens 3D-printer sat sammen med Isensteins berømte portræt af Margrethe II og et pigehoved med hestehale, og ved indgangen er placeret en meget lang gipsfod, som både konnoterer fysisk og mentalt benspænd.

"Mine ophobninger består af fundne materialer, skitser, kasserede og færdige værker alt sammen i et uorganiseret netværk. Det er som at træde ind i en ursuppe, hvor man selv blot bliver et objekt på lige fod med alle andre materialer. Øjet og sindets fokus på det samlede værk forsvinder til fordel for de enkelte genstande og deres særegenhed", siger Morten Modin.

Snævre passager og Walter Benjamin

Når besøgende kanter sig rundt mellem de mange værker i det fyldte udstillingsrum bliver de både opmærksomme på deres egen kropslige tilstedeværelse og på de enkelte elementer, der er placeret mellem de snævre passager.

Netop passager, og deres særlige egenskaber, har den tyske filosof Walter Benjamin skrevet indgående om i sit over tusind sider ufuldendte, men indflydelsesrige litteraturværk *Das Passagenwerk*, der er en historisk analyse af det kapitalistiske forbrugersamfunds fødsel.²

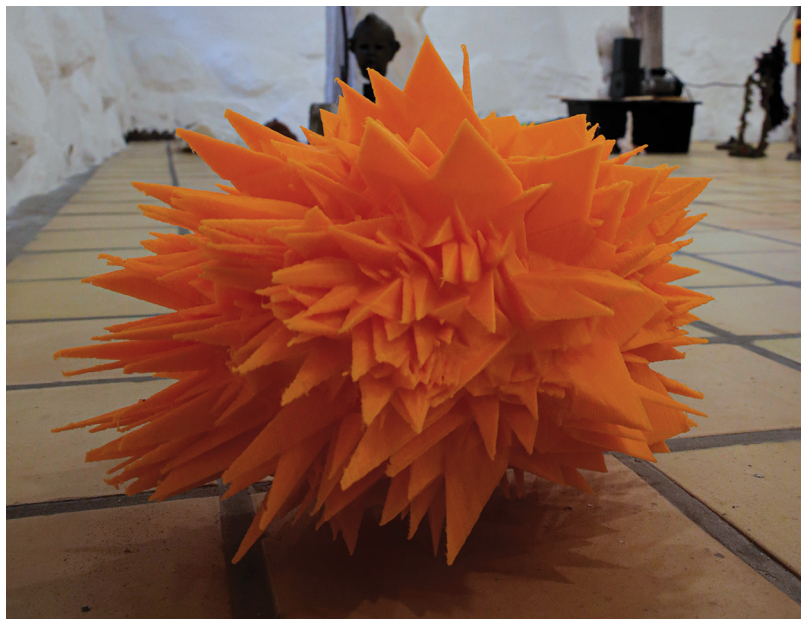
Inspireret af Paris' mange overdækkede passager, som især i 1800-tallet var fyldt med eksotiske varer, skæve kuriositeter, mærkværdige loppefund og inviterende ludere, skrev han, at man ved at sætte spot på oversete sprækker, mellemrum og passager, kan belyse nye, eksistentielle muligheder og åbne op for det, vi ofte kun glimtvis fornemmer i dagligdagens stress og evige hast.

Det er i passagen, at den virkelige kunst gemmer sig. Det er dér, hvor vi normalt ikke retter fokus hen, at kunsten findes og kan være en autonom kraft, der i sine bedste momenter netop kan være en livgivende sprække, der kan vække os og give perspektivrigt lys til selv de mest etablerede liv, tanker og konventioner.

Set på den måde kan Morten Modins passagefyldte skulpturlandskab og kuriøse hybrider af forskellige kunstneriske udtryk, materialer og farver opfattes som nye åbninger og passager til forståelse af såvel hans egne eksperimenterende værker som Harald Isensteins mere konventionelle kunst fra en nu svunden tid.

Bærende fundament

Morten Modin lader os møde Harald Isensteins portrætbuster på helt nye og uforudsete måder og en sådan iscenesat dialog mellem to billedkunstneres værker fra to forskellige generationer, med hver sin akademiske skoling, kan således skabe nye forbindelser til forståelse og erkendelse. En sådan kunst er ikke statisk og ophøjet, men tværtimod relationel og demokratisk, hvor den enkelte beskuer selv må lægge sine perspektiver og drage sine egne konklusioner.

Den franske filosof Nicolas Bourriaud har i sin bog *L'esthétique relationnelle* (1998) netop beskrevet den relationelle kunst, som en æstetik, der opererer i de 'mellemrum' og 'sprækker' som findes i menneskers almindelige hverdag ved at skabe en slags uforudsete møder med nye handlemåder og relationer i stedet for at fokusere på genstanden 'i sig selv'.³

Installationen i niveau 0 er skabt som en række uventede sammentræf og som et bærende fundament for den øvrige del af udstillingen, der logisk fortsætter opad med busterne af Caroline Mathilde i trapperummet og slutter øverst med den enorme skulptur af Struensee på niveau 2.

Farvestrålende buster

Så vidt vides, eksisterer der ingen buster af hverken Dronning Caroline Mathilde (1751-75) eller Friedrich Struensee (1737-72), hvis velkendte indbyrdes elskov sandsynligvis også foregik på Kongegaarden året før de begge led en trist skæbne i 1772.

Inspireret af malerier og tegninger har Morten Modin nu skabt tredimensionelle 3D-printede portrætter, der som fysiske, farvestrålende buster både perspektiverer de to oprøreres' overnatning i Kongeværelset og Harald Isensteins klassiske buster formet i hænderne.

Morten Modin har portrætteret og materialiseret Caroline Mathilde serielt i flere forskellige farver og i klassisk busteposition og skala.

De 12 forskellige buster er placeret i det store trapperum, der over flere etager forbinder Isensteins samling nederst i bygningen og kongeværelset øverst, hvor Struensees hoved er installeret. Busterne står på transparente plader, der får dem til at svæve i det høje rum.

Motivet, de tolv forskellige farver samt det serielle og printmæssige aspekt leder tankerne hen på Andy Warhols berømte serier med silketryk af dronningeregener som Queen Elisabeth, Dronning Margrethe og Dronning Beatrix.

En måske endnu mere oplagt reference er den tyske konceptkunstner Ottmar Hörls portrætbuster af Andy Warhol printet i plastik og leveret i seks forskellige farver.

Morten Modin har også printet og samlet et enormt ansigtsportræt af Struensee, der i en periode reelt regerede det danske Kongerige.

Busten måler ca. 2 m x 2,5 m x 2,5 m og er symbolsk placeret som det eneste objekt i kongeværelset på Kongegaardens øverst etage og i liggende position direkte på gulvet som et billede på, at den tyske livlæge blev halshugget for mytteri mod den danske konge.

"Når jeg har valgt at 3D-printe Struensee, og tilmed i et gigantisk format, er det for at sætte en tyk streg under, at vores digitale verden kan "gentegne" vores verden ret præcist, men samtidig er det blot en digital skygge, hvis oprindelse er fra et helt andet sted", siger Morten Modin.

Morten Modins arbejde med at skabe nye buste i 3D-printet plastik er i konsekvent relation til den akademiske skulpturtradition generelt og Isensteinsamlingen specifikt.

Hans farvestrålende produktion fremstår som en nutidig gentænkning af den klassiske buste, der førhen først blev modelleret i ler, siden støbt i gips og til sidst udhugget i marmor.

Den samlede udstilling, og titlen DE UØNSKEDE, refererer også aktuelt til den igangværende diskussion om historie- og racismebelastede skulpturer og monumenter, der tilmed bliver væltet og ødelagt.

Ved for første gang at skabe buste af et par vigtige historiske, om end uønskede, magthavere, vender Morten Modin subtilt historien på hovedet.

1 Comte de Lautréamont, Maldorors sange. Poesier. Breve, (overs. Lars Bonnevie og Karen Stougård Hansen efter originaltitel Les chants de Maldoror; Poésies 1869-1870), Nansensgade Antikvariat & Forlag, 2012, p. 236.

2 Walter Benjamin, Das Passagenwerk - Gesammelte Schriften Band V - 1+2, Frankfurt am Main: Suhrkamp, 1982 (Walter Benjamin, Passageværket. bind 1-2. København: Politisk revy, 2007)

3 Nicolas Bourriaud, Relationel æstetik, Det Kgl. Danske Kunstakademi, 2005

Billedliste:

- 02. Dr. Caroline Mathilde, metalturkis, bioplast, 31x33x45, 2021
- 04-05. Spielen (totalinstallation) med værker af Morten Modin og Harald Isenstein, 2021
- 06. Spielen, nærbillede
- 08-09. Spielen, nærbilleder
- 11. Spielen, nærbillede
- 12-13. Spielen, udstillingsview
- 15-19. Spielen, nærbilleder
- 21-25. Spielen, nærbilleder
- 27. Dr. Caroline Mathilde, metalgrøn, bioplast, 31x33x45, 2021
- 28. Dr. Caroline Mathilde, offwhite, bioplast, 31x33x45, 2021
- 29. Dr. Caroline Mathilde, sort, bioplast, 31x33x45, 2021
- 30. Dr. Caroline Mathilde terrakotta, bioplast, 31x33x45, 2021
- 31. Dr. Caroline Mathilde, gulgrøn, bioplast, 31x33x45, 2021
- 32. Dr. Caroline Mathilde, mørkeblå, bioplast, 31x33x45, 2021
- 34. Struensee, bioplast, 187x262 cmx264, 2021
- 36-37. Struensee, bioplast, 187x262 cmx264, 2021
- 38. Udstillingsview

Udgivet i forbindelse med udstillingen:

DE UØNSKEDE

MORTEN MODIN

Kunsthall Kongegaarden 16/1 - 9/5 2021

Idé og redigering: Henrik Broch-lips

Fotos: Martin Fabricius Buchwald / Steen Rasmussen

Grafisk tilrettelæggelse: Steen Rasmussen

Tryk: Lasertryk

Forside: Morten Modin, Dr. Caroline Mathilde, 2021

ISBN: 978-87-970320-2-2

Kunsthall Kongegaarden

Algade 25

DK - 4220 Korsør

www.kongegaarden.dk

Statens
Kunstfond

KNUD HØJGAARDS FOND

